

محیط زیست و حقوق بشر:

«حق ماندن در سرزمین مادری» به عنوان ابزاری برای توسعه انسانی پایدار (شواهدی از فاجعه فوکوشیما ۲۰۱۱ و رویدادهای لرزه‌ای منطقه مارکه ایتالیا ۲۰۱۷-۲۰۱۶)

ایوان آلگرانتی*

DOI: 10.22096/hr.2026.2021031.1647

[تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۰/۰۲ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۱۱]

چکیده

پیوند پیچیده بین محیط زیست فرد و توسعه شخصی و اقتصادی وی به‌طور عمیقی در پی بلایای طبیعی تحت تأثیر قرار می‌گیرد. رویدادهای لرزه‌ای، مانند آنچه در منطقه مارکه ایتالیا بین ۲۰۱۶-۲۰۱۷ و فاجعه فوکوشیما ژاپن در ۲۰۱۱ مشاهده شد، ارتباط بنیادین بین افراد و محیط اطرافشان را مختل می‌کند. این مطالعه با بررسی فرآیند بازسازی مغازه‌های موقت - که پیامدی ملموس از نیاز فعالیت‌های تجاری برای سازگاری با چشم‌انداز تغییر یافته است - به بررسی پیامدهای ظریف این اختلالات می‌پردازد. شواهد تجربی و تطبیقی برگرفته از این موارد، به عنوان زمینه‌ای حیاتی برای کاوش جامع چارچوب حقوقی بین‌المللی عمل می‌کند. از سند بنیادین منشور سازمان ملل متحد ۱۹۴۵ گرفته تا تحولات اخیر مانند نشست TC2 در بن در ۲۰۲۳، این مطالعه طیفی از اسناد بین‌المللی را به دقت بررسی می‌کند. هدف اصلی، معلوم‌کردن شناخت و حمایت از «حق ماندن در سرزمین مادری» در جامعه جهانی است. در این زمینه معاصر، مطالعه تأکید می‌کند که حفظ حق سرزمین مادری ضروری شده است. این ادعا با هدف کلان حفظ پیوند ذاتی بین افراد و سرزمین‌هایشان، همان‌طور که در دستور کار ۲۰۳۰ سازمان ملل برای توسعه پایدار تأکید شده است، همسو است. در نتیجه، این مطالعه

* دانشجوی دکتری حقوق مدنی، دانشکده علوم قضایی، دانشگاه کامرینو، ایتالیا.

Email: ivan.allegranti@gmail.com

۱۸ حقوق بشر/سال ۱۸/شماره ۲/پیاپی ۳۶/صص ۱۱۳-۱۳۴

هوشیاری بالا و راهبردهای تخصصی در جامعه بین‌المللی را برای تحقق قوی این حقوق
نوظهور در بافت جهانی پیشنهاد می‌کند.

کلیدواژه‌ها: سرزمین مادری، حقوق بشر، حق ماندن، حقوق بلایا.